

ΕΥΝΑΦΟΜΗ

ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 10
Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ Φρ. χρ. 12

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΕ΄ ΜΑΡΤΙΟΥ
Παρά τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσω-
τερικῶν καὶ Ἐναντι τοῦ Κήπου.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΛΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ἡ Πεντηκονταετηρίς.
- Ἀλβανικὸν ἔθνος. Γεώργιο Καπέταν (ὁ βασιλεὺς Γεώργιος).
- Οἰδίπους Τύραννος, ὑπὸ Γ. Μ. Σαχορράφου.
- ἜΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.
- ΠΟΙΗΣΙΣ. Εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, ὑπὸ Π. Παναγ.
- ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΜΑΔΡΙΤΗΣ. Αἱ Ταυρομαχίαι (τέλει), ὑπὸ Ἐκείνου.
- ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ. Τὸ καθήκον.
- Ἀδέγκριν, ὑπὸ Ἄλ.
- Ἡ παραγωγή τοῦ λίγου καὶ τοῦ στυπίου, ὑπὸ Ν. Σωρομάδου.
- ἌΝΑΛΕΚΤΑ.
- ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ. Ἡ κρῆσις τοῦ κ. Πελα-
-θίου, ὑπὸ Ν. Γ. Δ.

Ἐν τῷ ΔΕΥΤΩ. Ἡμερολόγιον. — Ἑορταὶ τῆς ἑβδομάδος. — Μικραὶ εἰδήσεις. — Ἰδιαιτέρως γράμματα. — Ὀδηγός. — Νέα βιβλία. — Ἀγγελίαι.

ΠΥΘΙΣΤΟΡΙΜΜΑ. Μαργαρίτα τῆς Κάς Em. de Girardin.

Ἡ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

Ἀπὸ τῆς μεθαύριον κηρύσσεται ἡ ἑναρξίς τῆς τριμήρου πανηγύρεως, ἣν τὸ ἔθνικόν Πανεπιστήμιον τελεῖ ἐπὶ τῇ πεντηκοστῇ ἀπὸ τῆς συστάσεώς του ἀμφιτηρίδι, ἀπὸ ἡμερῶν δὲ ἤδη μεγάλα ἐγένοντο παρασκευαί, ὅπως ὅσον οἶόν τε ἀξιοπρεπέστερα ἀποβῆ αὐτῇ καὶ ἀνάλογος τῆς ὑψηλῆς καὶ περιβλέπτου θέσεως, ἣν κατέχει παρ' ἡμῶν καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀπᾶσι τὸ πρῶτον τοῦτο τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἐπιστήμης καθιδρυμα.

Κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου ἐπισήμως ἀποφασισθέντα τὴν πρῶτην ἡμέραν τελεσθήσεται δοξολογία ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, εἰς ἣν θὰ παραστώσιν ἐν σώματι καὶ κατὰ τάξιν μεταβαίνοντες οἱ συνοδευόντες τὴν σημαίαν τοῦ Πανεπιστημίου φοιτηταί, προπορευομένης τῆς μουσικῆς, ὁ Πρύτανις, ἡ Σύγκλητος καὶ ὁ γραμματεὺς, οἱ καθηγηταί, οἱ ὑφηγηταί καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ πανεπιστημιακοῦ γραφείου, ἡ τὴν σημαίαν τῆς Φάλκιγγος συνοδύουσα ἐπιτροπὴ τῶν φοιτητῶν, οἱ ἐν Ἀθήναις διδάκτορες τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ τέλος οἱ φοιτηταὶ κατὰ Σχολάς. Ἐν τῷ ναῷ μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐκφωνήσιν τὸν πανηγυρικὸν τοῦ Πανεπιστημίου ὁ καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς αὐτοῦ Σχολῆς κ. Ἀναστάσιος Διομήδης Κυριακός. Αὐθημερόν δὲ τῆ 4 μ.μ. ὁ Πρύτανις ἐν-μέσῳ τῆς Συγκλήτου, τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν ὑφηγητῶν δεχθήσεται τὰ συγχαρητήρια τῶν κεκλημένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν διαφόρων ἄλλων τῆς πρῶτευούσης ἀρχῶν.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν τῶν ἑορτῶν, ὡραν 10ην π.μ. ὁ Πρύτανις ἐκφωνήσιν ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Πανεπιστημίου αἰθούσῃ τὸν ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι πανηγυρικόν, παριστα-

μένου τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης, τοῦ Διαδόχου καὶ πῶν Βασιλοπαίδων, τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κεκλημένων. Τὴν ἐσπέραν δὲ παρασταθήσεται ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Ὀλυμπίων ὑπὸ φοιτητῶν ὁ Οἰδίπους Τύραννος τοῦ Σαφοκλέους κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου.

Τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν ἡμέραν παρατεθήσεται δι' ἐράνου κοινὸν γεῦμα, εἰς ὃ θὰ παρακαθήσων αἱ πανεπιστημιακαὶ ἀρχαί, οἱ καθηγηταί, οἱ ὑφηγηταί καὶ οἱ κεκλημένοι ἐπίσημοι ἀντιπρόσωποι, τὴν ἐσπέραν δὲ ὡς κατακλείς τῶν ἑορτῶν γενήσεται λαμπαδηφορία τῶν φοιτητῶν καὶ τιμητικὴ φωταψία ἐκ μέρους τῶν οἰκίων καὶ τῶν καταστημάτων, πρὸ τῶν ὁποίων θὰ διέλθῃ ἡ πομπή.

Τοιοῦτον εἶνε τὸ πρόγραμμα τῶν ἑορτῶν τῆς πεντηκονταετηρίδος, ἣν καὶ ἡ κοινὴν ἀπᾶσα διὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν διαφόρων τῆς τάξεων θὰ πανηγυρίσῃ, ἐκδηλοῦσα τὰ ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου ἀγαθὰ τῆς αἰσθημάτων καὶ τιμῶσα τὸ πρῶτον τῆς παιδείας καθιδρυμα ἐν ταῖς ἡμέραις καθ' αἷς συμπληροῦται ἐπ' αἰσίοις ἑλισίαις ἡμῶν ὅλος αἰὼν ἀπὸ τῆς συστάσεώς του. Περὶ τῆς σημασίας δὲ τῆς πνευματικῆς πανηγύρεως καὶ τῆς ἔθνικῆς ὠφελείας, ἣτις δυνατὰ ἔσται ἀπορροῦσα ἐκ ταύτης, ἂν σώφρων καὶ δικαία γένηται ἐπὶ τῇ ευκαιρίᾳ ἐξετάσις τοῦ πεντηκονταετοῦς βίου τοῦ Πανεπιστημίου, περὶ τούτων καὶ ἄλλων ἀκόμη ἐξέφρασαν ἤδη ἡ ἑβδομάς τὴν αὐστηρὰν μὲν ἰσως, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἴσου εὐλικρινῆ γνῶμιν τῆς, μετὰ παρρησίας μάλιστα, χολώσασθαι πολλούς. Ἡ δὲ βαθεῖα ἐντύπωσις, ἣν παρήγαγε παρά τῇ κοινῶν καὶ τῷ τύπῳ ἐτι, καὶ τὰ συγχαρητήρια ἀτίνα ἐδέχθημεν ἐπὶ τῇ γνῶμιν ταύτῃ παρ' ἀνδρῶν ἐγκρίτων ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἀληθείᾳ φιλοῦντων τὸ Πανεπιστήμιον, πειθουσιν ἡμᾶς οὐ μόνον περὶ τῆς ὀρθότητος αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ αἰσιωτέρου ἴσως ἀποτελέσματος.

Καὶ ἀληθῶς. Τί θὰ καρπωθῇ τὸ Πανεπιστήμιον, ἐὰν μεθαύριον, μετὰ τὰς ἑορτάς, ἐξακολουθήσῃ τὸν παλαιὸν βίον, μὴ μόνον τὴν ἀσήμαντον διαφορὰν ὅτι συμπλήρωσῃ τὰ πενήτηντα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πεντηκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του; Πῶς θὰ μάθωμεν τότε διατί ἐκ τῶν δεκαπεντακισχιλίων ἐγγραφέντων μέχρι τοῦδε φοιτητῶν μόλις τὸ ἐν τρίτον συμπλήρωσαν τὰς σπουδὰς των; Πῶς θὰ μάθωμεν διατί ἐκ τῶν δισχιλίων κατ' ἔτος φοιτητῶν, μόλις τὸ ἐν τρίτον συγχάζουσιν εἰς τὰς παραδόσεις καὶ διατί ἐκ τῶν μὴ συγχάζοντων τὸ ἐν τρίτον ἀφρευτῶς ἀξιοῦνται διδακτορικῶν διπλωμάτων; Πῶς θὰ μάθωμεν διατί ἐκ τῶν

πεντήκοντα καθηγητῶν οὐδὲ τὸ ἐν τρίτον παρήγαγον οὐχὶ σύγγραμμά τι ἐπιστημονικόν, ἀλλ' οὐδ' ἀπλοῦν τι ἀρθρίδιον, σχετικὸν πρὸς τοὺς κλάδους των, καὶ διατί θὰ ἦτα ἀγνωστος ἡ ὑπογραφή των ἀνευ τῆς ἐλεήμονος προσκλήσεως τῶν συναδελφῶν ἐκείνων, αἵτινες θὰ τοῖς παράσχουσιν ἐπὶ τῇ ευκαιρίᾳ ταύτῃ φιλοξενὸν τινα γωνίαν, ἐν ἣ τέλος πάντων νὰ ἐκδώσῃσι τύποις τὸ ὄνομα των;

Πῶς θὰ τὰ ἐμανθάνωμεν ὅλα αὐτὰ, ἂν δὲν ἤρχετο, ἂν δὲν συνεπληροῦτο τέλος πάντων αὐτῆ ἡ εὐλογημένη πεντηκονταετηρίς, ἣτις παρέχει καὶ σταθμὸν ἐπίκαιρον πρὸς ἐπισκόπῃσιν τοῦ παρελθόντος καὶ ἀφρητῆριαν πρὸς βελτίωσιν τοῦ μελλοντος;

ἈΛΒΑΝΙΚΟΝ ΑἶΣΜΑ

Δημοσιεύομεν ἀμέσως κατωτέρω ἀλβανικὸν ἄσμα, ἀξίον ἔθνικου ἐνδιαφέροντος καὶ ἐπισταμένης προσοχῆς. Θεσμὰ δὲ ἐκφράζομεν ευχαριστήρια τῷ ἐπιστεῖλαντι ἡμῶν κ. Μποδῶ, ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ αὐτοῦ καὶ δι' ἣν δίδωσιν ἡμῶν ὑπόσχεσιν παρόμοιων ἀποστολῶν ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐνδιαφέρει λίαν τοῖς Ἕλλησιν ὁ, τι πηγάζει ἐκ τῶν Ἀλβανῶν. Συμφερεῖ δὲ αὐτοῖς κατ' ἐξοχὴν νὰ γνωρίσωσιν ἐπακριβῶς πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τοὺς Ἀλβανούς, λαὸν ὀρμαιμόνα αὐτοῖς, κοινὴν ἔχοντα καταγωγὴν καὶ ἱστορίαν, κοινούς πόθους καὶ παθήματα, διατελοῦντα δὲ εἰς φυλετικὴν μετ' αὐτῶν ἐπιμίξιαν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων αἰώνων, προωρισμένον δὲ προδήλως ὑπὸ τῆς πάνσοφου Προνοίας νὰ συμπληρώσῃ τὸ μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα τοῦ ἔθνικου ἡμῶν μεγαλείου. Ἀπὸ τοῦ πελασγικοῦ στελέχους προήλθον Ἕλληνες καὶ Ἀλβανοὶ κοινὴν δὲ πατρίδα καὶ χώραν οἰκοῦντες ἀνάκαθεν, συμπληροῦσιν ἀλλήλους διὰ τῆς ἀδελφικῆς συμβιώσεως καὶ τῶν μεταναστεύσεων, δημιουργοῦντες ἀδιαλείπτως κράμα ἔθνολογικὸν πλήρες ζωῆς. Διὰ τὰ ἄλλα ἔθνη τῆς Εὐρώπης ἡ Ἀλβανία εἶναι ἐτι terra incognita, καὶ οἱ Ἀλβανοὶ μυστηριώδης λαὸς ἀγνωστου προελεύσεως δι' ἡμᾶς ὅμως τοὺς Ἕλληνας ἡ Ἀλβανία ὑπῆρξε, κατὰ τὸ πλείστον, ἡ ἀρχαία τοῦ γένους κοιτίς, καὶ οἱ Ἀλβανοὶ φυλὴ γνῶριμος καὶ συγγενὴς ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος. Ἀπὸ τῆς Ἡπείρου κυρίως κατῆλθον οἱ πρῶτοι τῆς Ἑλλάδος κάτοικοι καὶ ἡ φυλὴ τῶν Δωριέων, ἐκεῖθεν δὲ προήλθε κατὰ πρῶτον ἡ λατρεία τοῦ πελασγικοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων Ὀλυμπίων. Κατὰ τὸν Μεσσαίωνα ὡς αὐτῶς αἱ ἑλληνικαὶ χῶραι ἐπληρώθησαν ἀλβανικῶν μεταναστεύσεων, περιοδικῶς γενομένων, καὶ οἱ Ἀλβανοὶ, φιλικῶς ἐνταῦθα ἐγκατασταθέντες, μετέδωκαν ζωὴν καὶ μά-

χιμον φρόνημα εἰς τὸν ἔξαντληθέντα καὶ παρακμασάντα Ἑλληνισμόν. Μέχρι δὲ τῆς σήμερον, Ἀλβανοὶ καὶ Ἕλληνες, τὴν αὐτὴν πατρίδα οἰκοῦντες καὶ τὰ αὐτὰ ἔχοντες φρονήματα, ἀπαρτίζουσι τὸ ἔθνος τὸ Ἑλληνικόν. Μνήμονες δὲ ἀμφοτέροι τῆς κοινῆς καταγωγῆς καὶ τῆς ἀρχαίας εὐκλείας, κοινούς ἔχουσι τοὺς ἐθνικούς ἥρωας, διὰ κοινῶν δὲ ἀγῶνων καὶ τροπαίων συνεπλήρωσαν τὸ μεγαλουργημα τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν ἀναγεννήσεως, ἰδρύσαντες Ἑλληνικὸν Βασίλειον, πολυέλπι κέντρον ἐθνολογικῆς συγκεντρώσεως καὶ συγχωρεύσεως. Ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς ἠθικῆς συνειδήσεως λατρεύεται ὡς ἐθνικός ἡμῶν ἥρω· ὁ Καστριώτης, ἡ Σκενδέρπευς, καὶ τὰ ἀθάνατα τῶν Σουλτανῶν κατορθώματα, περικουμούντα τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν, εἰσὶ τῆς κοινῆς πατρίδος Ἑλλάδος ἐγκαλλώπισμα καὶ καύχημα. Ὑπερφάνεαν δὲ εὐγενῆ αἰσθάνεται τὸ ἔθνος, ἀναλογιζόμενον τὸν ἡρώισμόν τοῦ Τσαβέλα καὶ τοῦ Βότσαρη, τὰς ναυμαχίας τοῦ Μιαοῦλη, τὰς νίκας τοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ Κανάρη τὰ ἀπαράμιλλα τρόπαια, τῶν Μαυρομυχαλῶν τὰς θυσίας, ἐθνικούς ὑπολαμβάνον πάντας ἥρωας, ἀναγνωρίζον δὲ ὅτι τὸ νέον αὐτοῦ κλῆος καὶ ἡ πολιτικὴ αὐτοῦ ὑπόστασις εἰσὶ κοινὸν δημιούργημα τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀλβανῶν, ἐν ἀποτελούντων ἀχώριστον ἔθνος ἐν τε τῷ παρελθόντι, τῷ παρόντι καὶ τῷ μέλλοντι.

Μέγιστον ἐπομένως συμφέρον ὑπαγορεύει ἡμῖν κατὰ βάθος νὰ γνωρίσωμεν τὴν κατὰστασαν, τὰ ἦθη, τὴν ἱστορίαν, πρὸ πάντων δὲ τὴν γλῶσσαν καὶ τὸ πνεῦμα τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ οἰκούντων ὁμαϊμόνων, οἵτινες, τὸ θρησκευμα ἀπολέσαντες ἐν χρόνις ἀλλοφύλλου καταδυναστείας, συναπόλεσαν δυστυχῶς τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν, προσηνήθησαν δὲ ἡμῖν ὡς ἔθροισι μέχρι τῆς σήμερον, ὑπηρετούντες ἐκ θρησκευτικῆς ἀλλοτριότητος καὶ ἀμαθείας τοὺς κατακτητὰς. Εὐτυχῶς διανοίγονται βαθμῶν δὲ ὀφθαλμοὶ τῶν μουσουλμάνων Ἀλβανῶν πρὸ τοῦ φωτός τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ἐθνολογικῆς ἀληθείας, τρανὸν δὲ τούτου μαρτύριον προκείνεται ἡμῖν τὰ δημοτικὰ αὐτῶν ἄσματα, δι' ὧν ἐκδηλοῦσι τὸ ἐπικρατοῦν φρόνημα καὶ τὰ μύχια τῶν αἰσθημάτων. Ἀπὸ τῆς γλώσσης δὲ τῶν Ἀλβανῶν δυνάμεθα νὰ συναγάγωμεν, ἐμβριθῶς αὐτὴν μελετώντες, ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα τῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας φυλετικῆς αὐτῶν συγγενείας, καὶ τὰ ἀλβανικὰ ἄσματα, ἀποκαλύπτοντα τὸ φρόνημα καὶ τοὺς ἐθνικούς πόθους τῶν μουσουλμανικῶν τῆς Ἀλβανίας πληθυσμῶν, δύνανται νὰ παρασχῶσιν εἰς τὸ ἔθνος ἀκριβῆ ἰδέαν τῶν τράπων, καθ' οὓς ἔσται ἐφικτὴ ἢ ἐπ' αὐτῶν πολιτικὴ ἐνέργεια.

Κύριε Διευθυντὰ τῆς Ἑβδομάδος. Ἀφοῦ πάντοτε ζητεῖτε τὰ καλὰ καὶ ἀξιολόγα καὶ πρὸς τοῦτο μοι παρέχετε ὀλίγον χώρον, διαβιβάζω ὑμῖν τὸ κατωτέρω ἀλβανικὸν ποίημα, ὅπερ ἐψάλλετο πέρυσιν καὶ ψάλλεται ἐτι ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν ὄθωμανῶν τοῦ διαμερίσματος Κουρβελεία καὶ τῆς δυτικῆς τούτου ἐκτεταμένης Χειμάρρας. Προστίθημι δὲ ὅτι πολλὰ τούτων συνα-

γαγῶν θέλω παράσχει τοῖς ἀναγνώσταις τῆς Ἑβδομάδος καὶ τοῖς ἐρασταῖς τῶν λαογραφικῶν μελετῶν, δι' ὧν καὶ μόνων θὰ δυνθώμεν νὰ γνωρίσωμεν τὸ πνεῦμα καὶ τὰ αἰσθηματα τῶν Ἀλβανῶν, οἵτινες πάσας τὰς ἰδέας καὶ τὰς περιπτώσεις τῶν ἐπιήμασιν ἀποθησαυρίζουσιν.

Ἴδου τὸ ποίημα:

ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΠΕΤΑΝ
(ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος)

*Νεὶ Σταυροὶ τέλλη ἰράν(ε)
Γιάννη(ε) πῆρ μῆ πασιάν(ε)
Πράτ(ε) Γιῶργο καπετάν(ε)
Βούλιατ(ε) σὰ κάρ(ε) μάρ(ε)
Κύρκον Βλῶρην ε Μπεράν(ε)
Φρήκατε ντόρη σὲ τανὰ δάν(ε)
Νὰ μῆρ(ε) σκλαρ ντὲ ζουνάρ(ε)
Κροὺς τὲ μεῖμ(ε) πῆρ γαλιάν(ε)
Ψὲ τὲ μὸς ντονάυ ζουνάρ(ε)
Τοντοκαπῆμ(ε) Ἰταλιάν(ε)
Α τὲ νὰ ντροὶ ταμπάν(ε)
Κεστοὺ σὲ τανὰ κὲ σκρονάρ(ε)
Τὲ οὐγινησῆμ μὲ ζουνάρ(ε)
Σζοκ(ε) ψὲ γέηη τί μάρ(ε)
Α μὸς νὰ Πήρησ ἱμάν(ε)
Σὶ ἐκέμ(ε) ντὸ τὰ μπάμ.*

Ἴδου δὲ καὶ πιστὴ εἰς τὴν ἑλληνικὴν μετάφρασις:

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπηλεγράφησαν εἰς Ἰωάννηνα πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων. — Τὰς σφραγίδας δὲν τῷ τὰς ἀφῆρασαν. — Ζητεῖ οὗτος τὴν Ἀύλινα καὶ τὸ Βεράτιον, οἱ δὲ Φράγκοι, οἱ χοῖροι, μὰς παρέδωκαν, μὰς ἔκαμαν αἰχμαλώτους εἰς τοὺς Ἕλληνας. Τὶ νὰ κάμωμεν, μὰ τὸν Θεόν; Διατὶ νὰ μὴ τοὺς βέλωμεν τοὺς Ἕλληνας; Τὸν Ἰταλὸν τί θὰ τὸν κάμωμεν; Αὐτὸς θὰ μεταβάλῃ τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμά μας! Οὕτως ἦτο πεπωμένον εἰς ἡμᾶς, νὰ προσκολληθῶμεν εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ἀδελφοί! Διατὶ νὰ εἴμεθα μωροὶ; Μήπως θὰ περῶμεν τὴν θρησκείαν μας; Ὅπως τὴν ἔχομεν, τοιαύτην καὶ θὰ τὴν διατηρήσωμεν!

Δέξασθε κτλ.

N. Θ. ΜΠΟΒΟΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

Τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους πλειστάκις ἐπαινεθὲν δράμα τοῦτο τοῦ Σοφοκλέους μέλει τέλος νὰ καταβελθῇ τὰς ψυχὰς τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ. Μετὰ πάροδον τοσούτων αἰῶνων ἡ ἐπισκοπιθεῖσα καὶ λησμονηθεῖσα τὸ Σοφοκλέους μῦθος θ' ἀναλάμψῃ αὖθις ἐν ἑλληνικῇ χώρᾳ, θὰ κινήθῃ τέλος ἡ ἀρμονικωτάτη ἐκείνη χορδὴ, ἡ ἀπὸ τοσούτων αἰῶνων ἐν Ἑλλάδι σιωπῶσα. Εὐλογον λοιπὸν κρίνομεν ν' ἀναλύσωμεν τὸ δράμα καὶ τὰ κυριώτατα τῶν περὶ αὐτοῦ ν' ἀναφέρωμεν διὰ τοὺς μὴ εὐτυχήσαντας — ὑπάρχουσι δυστυχῶς πολλοὶ — νὰ θαυμάσωσι τὴν ἀθάνατον τοῦ Σοφοκλέους δεξιότητά, τὴν θεϊκὴν

* Σημ. Μ. Ἡ ἐκφρασις αὕτη σημαίνει ὅτι δὲν ἐψάλλετο ἐτι τὰς ἀπαιτήσεις του.

βλάκα καὶ ἀνίσχυρον· ὁ Ἀπόλλων ὅμως εἶνε ἰσχυρός, λέγει ὁ γέρον. Ὁ λόγος οὗτος σφόδρα λυπεῖ τὸν Οἰδίποδα, ὑποπεύσαντα ἐπιβουλὴν τοῦ Κρέοντος· ἀπειλεῖ τὸν μάντιν, ὅστις τέλος λέγει ῥητάς ὅτι ὁ Οἰδίπους εἶνε ὁ ζητούμενος μιάστωρ τῆς πόλεως. Ὁ χορός, παραχθείς, καταφρονεῖ τὴν ἀνθρωπίνην μαντικὴν. Ἡ ὑπόψια τοῦ βασιλέως ἐκφέρεται εἰς τὸν Κρέοντα, ὅστις ἔρχεται ν' ἀπολογηθῇ· ἀλλ' ὁ παρωργισμένος βασιλεὺς, παρὰ τὰ λογικώτατα ἐπιχειρήματα τοῦ γυναικαδέλφου, καταδικάζει αὐτὸν εἰς θάνατον. Ἐν καιρῷ παρέρχεται ἡ Ἰοκάστη, ἵνα συνδιαλλάξῃ τοὺς ἐρίζοντας ἀνακτας· ὁ Οἰδίπους πείθεται εἰς τὰς παρακλήσεις τοῦ τε χοροῦ καὶ τῆς Ἰοκάστης καὶ συγχωρεῖ τὸν Κρέοντα· ἀλλ' ἡ περιέργος γυνὴ ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἐρίδος καὶ, ἀκούσασα ὅτι ὁ σύζυγος ὀνομάσθη φονεὺς τοῦ Λαίου, λέγει ὅτι οὗτος ἐφρονεῖται ἐν τῇ τριπλῇ ἀμαρτίᾳ ὁδῷ. Ὅποια εἶδησις! Ὁ Οἰδίπους ἐκεῖ ἐφρόνευσε ἄνδρα ταρασσεται· ἐρωτᾷ περὶ τῶν πάντων καὶ τὰ πάντα καταμαρτυροῦσι τὴν ἀλήθειαν τοῦ τυφλοῦ μάντεως· εἰς ἐν ὁ βασιλεὺς στηρίζεται· διεφθίμωσθ' ὅτι λησται ἐφρόνευσε τὸν Λαίου· ὁ Οἰδίπους ἦτο μόνος· τὸ τελευταῖον τοῦτο στηρίγμα τοῦ καταποντιζομένου Οἰδίποδος συγκατεῖ ἡ Ἰοκάστη, μὴ φειδομένη ὕβρεων κατὰ τῆς μαντικῆς τοῦ Ἀπόλλωνος. Οἱ εὐσεβεῖς γέροντες ἐκπλήττονται ἐπὶ τῇ ἀσεβείᾳ τῆς γυναικὸς καὶ εὐχονται ν' ἀποβῇ ὁ Ἀπόλλων σαφής, ἵνα μὴ ἀφανισθῇ ἡ πρὸς αὐτὸν εὐλάβεια· ἀλλ' ὅμως ἡ πρὸ ὀλίγου ὕβρισσα τὸν Ἀπόλλωνα ἕνεκα τῆς ἀθνομίας τοῦ συζύγου προσέρχεται νὰ προσφέρῃ θυμιάματα αὐτῷ· ἐν ταῦτῳ ἔρχεται καὶ ἄγγελος, ἀγγέλλων ὅτι ὁ πατήρ(;) τοῦ Οἰδίποδος Πόλυβος ἀπέθανε καὶ ὅτι οἱ πολῖται ἀναγορεύουσιν αὐτὸν βασιλεῖα· ἐξωφρενῶν ἐκ χαρᾶς ἡ Ἰοκάστη μεταπέμπεται τὸν Οἰδίποδα, ὅστις πράγματι ἔρχεται καὶ ἀκούει τοῦ ἀγγέλου· δηλοῖ ὅμως ὅτι δὲν δύναται νὰ μεταβῇ εἰς Κόρινθον, ἵνα μὴ πληρωθῇ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ χρησμοῦ ὅτι θὰ γίνῃ σύζυγος τῆς μητρὸς· ὁ ἄγγελος θαυμάζει ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τούτῳ, καθ' ὅσον, λέγει, ὁ Πόλυβος δὲν ἦτο οὐδὲ συγγενῆς τοῦ Οἰδίποδος, ἀλλ' ὅτι τοῦτον ἔδωκε δῶρον τῷ ἀποθανόντι, λαβὼν αὐτὸν παρά τινος ποιμένου, ὅστις τὸν εὔρειν εἰς τινα δρυμινὰ τοῦ Κιθαίρωνος. Ὁ Οἰδίπους ἐπιθυμεῖ νὰ προσαχθῇ ὁ μόνος διασωθεὶς ἀκόλουθος τοῦ Λαίου· ἡ Ἰοκάστη ἱκετεύει τὸν Οἰδίποδα νὰ παύσῃ τὰς ἀνακρίσεις, διότι ἐνόησεν ἡ δυστυχὴς μετὰ τίνος συνεκοιμήτο καὶ τέκνα ἐγέννησεν· ὁ δὲ χορός νομίζει ὅτι ὁ βασιλεὺς του εἶνε υἱὸς νύμφης· μόνον ὁ πατήρ ἀμφιβάλλεται! Τέλος ἔρχεται ὁ κληθεὶς καὶ μετὰ πολλὰς ἀντιστάσεις φανερόναι ὅτι αὐτὸς κατὰ προσταγὴν τοῦ Λαίου ἐξέθηκε τὸν ἀτυχῆ βασιλεῖα εἰς τὸν Κιθαίρων· ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τούτῳ ὁ Οἰδίπους ὀρμᾷ ν' ἀπαγχονισθῇ, καταλιπὼν τὴν σκηνὴν. Ὅποιον ὅμως θέαμα! τὴν μητέρα ἄμα καὶ σύζυγον εὐρίσκει ἀπαγχονισμένην· λαμβάνει τὰς πόρτας αὐτῆς καὶ ἐξορτύνει τοὺς ὀφθαλμούς. Ταῦτα διηγείται ὁ ἐξάγγελος· ὁ δὲ χορός οἰκτερεῖ τὸ εὐμετάβλητον τῆς

ἀνθρωπίνης εὐτυχίας. Μετ' ὀλίγον παρούσάζεται τυφλὸς καὶ αἰμοσταγὴς ὁ βασιλεὺς, ταλαιπῶρον αὐτὸν καὶ ζῆτων παρὰ τοῦ ἐλθόντος Κρέοντος νὰ ψαύσῃ πλέον, οὐχὶ δὲ νὰ ἰδῇ τὰ τέκνα· ταῦτα προσφέρονται αὐτῷ· τότε ὁ Οἰδίπους δέεται τοῦ Κρέοντος νὰ φροντίσῃ τοὺς ἀδελφίους περὶ τῶν θυγατέρων, ὁ δὲ χορός ἐν τέλει κηρύττει τὸ πολυθρόνητον ἀμνηστῆρα πρὸ τοῦ τέλους μακάριτε.»

Τοιαύτη εἶνε ἡ ὑπόθεσις τοῦ περιήμου τούτου δράματος, ὅπερ τοσούτων λόγων ἀφορμὰς παρέσχε καὶ τοσούτους μιμητὰς ἔσχε. Τῶν ὑπομνηματιστῶν τις λέγει ὅτι ὀνομάσθη *Τύραννος* οὐ μόνον πρὸς διακρίσιν ἀλλὰ καὶ ἵνα δειγθῇ ἡ ὑπεροχὴ τοῦ δράματος· προσεῖτε δέον νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ λέξις *τύραννος*, ἀγνωστος παντάπασιν τῷ Ὀμήρῳ καὶ Ἡσόδῳ, ἦτο ἐν χρῆσει ἀπὸ τοῦ Ἀρχιλόγου καὶ ἐντεῦθεν· ἀναχρονισμὸς ἄρα τοῦ ποιητοῦ εἶνε. Τὸν μῦθον ὁ Σοφοκλῆς εὔρειν παρ' Ὀμήρῳ, Πινδάρῳ καὶ τῷ συγγραφεῖ τῆς *κυκλικῆς Θηβαΐδος*: πρὸς δὲ ὁ Αἰσχύλος εἶχε ποιήσει Οἰδίποδα καὶ ὁ Εὐρυπιδῆς· ἀμφοτέρα ὅμως τὰ δράματα ἀπώλοντο. Ἐκ τῶν νεώτερον ὁ Κορνήλιος (1659) ἐποίησεν Οἰδίποδα, μιμηθεὶς τὸν λατῖνον Σενέκαν, ὁ S. Prevost (1605), ὁ N. de Sainle-Marthe (1614), ὁ Dryden (1679), ἐπενεγκόντες πολλὰς μεταβολὰς, ὅπως παρενεύρωσιν καὶ τὸν ἔρωτα ἐν ταῖς τραγωδίαις αὐτῶν. Πάνυ εὐφύως ὅμως ὁ γάλλος La Motte διώρθωσε τάπιθανα τοῦ μῦθου, ἀλλ' ἀτυχῶς οὐδὲν ἡμῖν διεσώθη. Τέλος τῷ 1726 ἀνεβιβάσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁ Οἰδίπους τοῦ Voltaire, ἡ μόνη τραγωδία, ἢ δυνάμεθα πῶς νὰ παραβάλωμεν πρὸς τὸ πρωτότυπον. Πολλὰ ἐγράφησαν περὶ τῆς τραγωδίας ταύτης ὑπὸ κριτικωτάτων ἀνδρῶν, ὅθεν ὅλος περιττὸν θεωρῶ ν' ἀναμασώσωμεν. Ὁρεῖλω ὅμως ἐν τέλει νὰ ὑπομνήσω τοῖς ἀναγνώσταις τὴν γνώμην τοῦ Voltaire, ὅτι ὁ ποιητὴς συνδέεται με τοὺς χρόνους καθ' οὓς ἔζη· ἐπομένως ὁ μέλλον νὰ κρίνῃ τὸν Οἰδίποδα τοῦ Σοφοκλέους οφείλει νὰ γινώσκῃ καλῶς πάσας τὰς δοξασίας, πάντα τὰ τότε ἐπικρατοῦσαν αἰσθηματα. Ἐὰν ταῦτα γινώσκῃ καλῶς, εἰμεθα βέβαιοι ὅτι, καὶ ἐν πάντων τῶν ὑστέρων τὰ ἔργα ἀναγνώσῃ, θὰ ὁμολογήσῃ τοῦ δαιμονίου Ἀθηναίου ποιητοῦ τὴν ὑπεροχὴν. Πρὶν ἢ τεμακτίσω τὸ ἄρθρον μου, ὠφέλιμον κρίνω νὰ ἐπισυναψῶ τούτο, ὅτι ὁ Σοφοκλῆς, κατὰ τοὺς κριτικούς, θέλει νὰ δείξῃ ἐν τῇ τραγωδίᾳ αὐτοῦ «τὴν σύγκρουσιν τῆς ἀνθρωπίνης ἐπινοίας πρὸς τὴν δύναμιν τῶν θεῶν καὶ τὴν ὑπεροχὴν τῆς δευτέρας.»

Γ. Μ. ΣΑΚΟΡΡΑΦΟΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ πεντηκονταετηρὶς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου εἶνε τὸ κύριον τῆς ἡμέρας ζήτημα, μετὰ τὰ Κρητικά, ἐννοεῖται. Ἐνῶ ἐκεῖνο παρασκευάζει ὅσον οἶόν τε λαμπροτέρην τὴν ἐορτὴν του, ἡ Κρήτη προετοιμάζεται καὶ ἐκεῖνη νὰ ἐορτάσῃ μίαν ὠραίαν ἀμφιετηρίδα τῆς, τὴν εἰκοστὴν ἐπέτειον τοῦ θέρους τοῦ 1867! Καὶ ἐνῶ ὁ

τύπος τῆς πρωτεύουσος εἶνε διηρημένος ὡς πρὸς τὸ διαγνωστικὸν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος, ἐξ ἄλλου εἶνε συμφωνώτατος ὡς πρὸς τὸ Πανεπιστημιακόν, δι' ὃ ἡμεῖς μόνον ἔσχομεν τὴν εὐτυχίαν νὰ ἐκφρασθῶμεν ἀντιθέτως.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν οὐχὶ τὴν μειονοφησίαν, ἀλλὰ τὴν μονοφησίαν ἔχομεν ἡμεῖς. Προχθές, ἀγγέλλοντες τὰς ἐορτὰς τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας, νηχόμεθα νὰ ἀδιαθετήσωμεν τινες τῶν κεκλημένων διὰ λόγους ἑθνικούς. Ἄλλοι νῦνοντο τὸ ἐναντίον. Τὶ νὰ γίνῃ! Εἰμεθα τόσον ἀγαθοὶ, τόσον ἀμνηστικοὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες! Τὴν ἐσπέραν τοῦ χοροῦ ἐν τούτοις τὸ γραφεῖον τῆς Ἑβδομάδος περικυκλώθη ὑπὸ πλήθους κυρίων καὶ κυριῶν, ἀμαξαὶ δὲ ἐσταμάτων, κομίζουσαι τὰ ἀδαμαντοκόσμητα κάλλη τῆς ἐλεκτοτέρως κωνωνίας τῶν Ἀθηνῶν. Διατὶ ὅλα ταῦτα; Διότι ἡ Ἑβδομάς ἐξέφρασεν ἐπὶ τῇ ἐπιτείῳ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τὸ ἑθνικὸν ἄλγος; Καὶ ἐν τὸ ἐλέγομεν τούτο, θὰ τὸ ἐπιστεύατε; Ἀπλούστερον ἐπὶ· διότι τὸ γραφεῖόν τῆς κείται παραπλεύρως τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας.

Ἀλλὰ οἱ Ἄγγλοι εἶνε μεγάλοι, καὶ κατὰ τῶν μεγάλων δὲν πρέπει κανεὶς νὰ μνησκαχῇ. Ἐν τούτοις ἐκ τοῦ ἐγωϊσμοῦ τῶν καὶ μόνου ἐγένοντο τοιοῦτοι. — Ἄν δὲν ἤμην Γάλλος, ἤθελα νὰ ἤμην Ἄγγλος, ἐλεγεν ὁ Βολταίρος. — Ἐγὼ, τῷ ἀπῆντησεν ὁ Τζῶν Μπουλ, ἐὰν δὲν ἤμην Ἄγγλος, θὰ ἤθελα νὰ εἶμαι! Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς θὰ γίνωμεν μίαν ἡμέραν. Τίς οἶδεν! Οἱ κ. κ. κουρεῖς τῆς πρωτεύουσος μάλιστα δίδουσι τὸ παράδειγμα διὰ τῆς παραδοχῆς ἐνὸς ἀγγλικοῦ ἐθίμου. Ἀγγλικὸν, διότι ἐκεῖνον τὸ διατηροῦσιν. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἰδικά μας. Ἀκούσατε οἱ κ. κ. κουρεῖς ὑπεφάσισαν νὰ κλείωσι τὰ κουρεῖά των κατὰ τὴν Κυριακὴν... ἀπὸ τῆς 6 μ. μ.!!

Ἐρχεται καὶ τὸ Βωδεδίλ. Ἐξαίρετα! Μέχρι τοῦδε ἔπρεπε μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκαιν τὴν χροσθὴν ἐπαγγελιομένους. Διὰ νὰ ἰδῇ τις τὰς σεμνὰς τοῦ Βοκκακίου σκηνας, ἔπρεπε νὰ μεταβῇ εἰς Φάληρον. Καὶ ἠδύνατο νὰ ἀποφύγῃ καὶ τὴν συνοδείαν τῶν θυγατέρων του τοῦλάχιστον. Ἀλλὰ τῶρα; Εἶθε ὁ κ. θεατρῶνης νὰ ἀποφύγῃ ἐν τῷ δραματολογίῳ του τινὰ τοῦλάχιστον τῶν ἔργων τῆς πραγματικῆς σχολῆς. Ἄλλως θὰ ἀναγκάσωσι τὸν κ. εἰσαγγελεῖα — τὸ ὑποθέτομεν τοῦλάχιστον πρὸς τιμὴν του — νὰ ἀναγνώσῃ ἀπαξ ἐπὶ τὰ ἄρθρα ἐφ' ὧν ἐστῆριξε τὴν κατηγορίαν του κατὰ τῶν ἐκδοτῶν ἀνηθικῶν βιβλίων. Μήπως τάχα τὰ σχετικὰ θεάματα εἶνε ἄσχετα πρὸς τὸν νόμον;

Καὶ μίᾳ εἰδησίᾳ λιαν ἐπικαιρος, τὴν ὁποῖαν μετὰ μεγάλης χαρᾶς, θὰ ἐβλέπομεν δημοσιευομένην ἐν ταῖς ἐφημερίαις. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας προσεκάλεσε τὰς Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου νὰ ὑποδείξωσιν αὐτῷ τὰς καθηγητικὰς ἔδρας, ἀτινές εἶνε ἀπαραίτητον νὰ... χρηρῶσιν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ

(Οι ύστεροί μου στίχοι)

Σαν ή Νεράιδες λούζονται 'ς τή δροσερά ρυάκια
Και χαίρονται ακούοντας γλυκά νά μουρμουρίζη
Τό ρέμα μές 'ς τή πράσινα καλάμια, και τή μέσα
'Σ τή κύματα, πατρίδα μου, λουζέσαι, ό Ποσειδώνιας
Τήν άργυρή γαλήνη του 'ς έκείνα όταν ξεπλόγη...

Αισθάνθηκε τό χέρι τους ό Τουρκος εις του Λάλα...
Κ' οι Βάνδαλοι του Τάμεσι τή πόδια τους νά δέσουν
Του κάκου έπροσπαθήσανε! Εις τή κλουθιά του κάκου
'Αφήσανε νά σέπωνται άπαρα τή κορμιά τους!
'Ο φόβος δεν έπάγωσε τή άλλα 'ς τόν άγώνα
Οί τύραννοι τή είδανε νά ροβολούνε πρώτα...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΜΑΔΡΙΤΗΣ

ΑΙ ΤΑΥΡΟΜΑΧΙΑΙ

(τέλος)

Τό τελευταίον μέρος των ταυρομαχιών θεωρείται υπό μόν των έραστών αυτών τό σπουδαιότερον του πρώτου, υπό δε των είδημόνων τό δυσκολώτερον εις τήν έπιτυχή έκτέλεσιν. Τούτο δ' αποτελεί ό κατά τους κανόνας των ταυρομαχιών φόδος του ταύρου διά τής έμπήξεως σπάθης επί του έμπροσθίου μέρους τής ράχεις του ζώου, έξ ής πρέπει νά έπέλθη άμέσως ό θάνατος: άπαιτεί δ' έμπειρίαν μεγάλην και δεξιότητα. Η έπιτυχής έκτέλεσις του φόδου είνε πολύ δυσχερής, διότι άπαιτείται αναγκαίως πρώτον μόν νά μή έξέλθω τό στόμα του ταύρου ούδέ ρανίς αίματος, δεύτερον δέ νά εισέλθω άπασα ή λεπτις τής σπάθης έντός του σώματος του ζώου και τρίτον νά έπέλθω άμέσως ό θάνατος. Ότε δέ πρό τινων ήμερών έν τή ταυροδρομίω εις έκ τών διασημωτέρων ταυροκτόνων, ό περιβόητος Μαθαντίνης, έφόνευσε μόν μέγαν ταύρον δι' ενός και μόνου τής σπάθης του ισχυρού κτυπήματος, άλλ' άμέσως ήρατο

και ή ποταμυδόν ροή του αίματος έκ του στόματος του εκπνεύσαντος ζώου, τά πλήθη των θεατών μανιωδώς εκραύαζον κατ' αυτού, άποδοκιμάζοντες τό άτεχνον του κτυπήματος και συρίζοντες τόν ταυροκτόνον ήρωα.
Μετά τήν έκτάδην πτώσιν του ταύρου έτερον πρόσωπον, όπερ άνωτέρω άπεκατέσαμεν διακριτικόν ταυροκτόνον, (sobresaliente de Espada) παρουσιάζεται επί του σταδίου. Κρατεί εις χείρας έγχειρίδιον μετρίου μεγέθους, όπερ έμπήγει μεταξύ των κεράτων έν τή μέσω τής κεφαλής, όπως έπιταχύνη τό τέλος του αίματοφύρτου ταύρου. Η παραφορά των Ισπανών, καθ' ήν ώραν άποκομίζονται τά πτώματα των ίππων και του ταύρου έκ του σταδίου, φθάνει εις τό κλακρόφυρον, έν ό ταύρος έπάλαισε λυσσώδως κατά των προσβολών του, έν έφόνευσε πολλούς ίππους, έν τέλος, συν τή χύσει τσασούτου αίματος, έπήνεγκεν έν γένει υπερβολικήν καταστροφήν εις πάν τό προστυχόν. Έάν όμως, τούναντίον, έφάνη εθνηκώς διαθεβιμένος και δέν ενεφορείτο άγρίων και εξολοθρευτικών διαθέσεων, άλλοίμον τότε εις αυτόν! οι θεαταί εκτρέπονται εις παντός είδους άποδοκιμασίας, συρίζον-

τες και ρίπτοντες κατ' αυτού φλοιούς πορτοκαλίων (δείγμα έσχάτης περιφρονήσεως), έπίσης δέ και κατά των δευθυνόντων τάς ταυρομαχίας. Πολλάκις δ' ήναγκάσθησαν οι τάς παραστάσεις διεξάγοντες, όπως παρουσιάσωσιν έν τή σταδίω τους φιλησυχούς βοϋς, διά ν' άπομακρύνωσιν έκ τής πάλης τόν ταύρον, τόν όποιον οι αιμοχαρείς θεαταί δέν εκνραν άξιον τής μαχαίρας του Φρασκουέλου ή άλλου τινός διασημου ταυροκτόνου!
Τά πτώματα άποκομίζονται τή βοηθεία ίππων, έξευγμένων καταλλήλως προς τούτο, κατά τήν διάρκειαν δε τής εργασίας. Ούτοι είνιν έκτακτοι ήρωες, είνιν ήμίθεοι και ταύτης παινίζηει ή μουσική, ένώ άρ' έτερου προετοιμάζεται και έξομαλύνεται τό έδαφος διά τήν εισέρχιν του δεύτερου και είτα του τρίτου ταύρου. και των λοιπών τεσσάρων κατά τάξιν, καθόσον εις έκάστην παράστασιν φονεύονται έξ έν όλω ταύροι, έκτός των δέκα ή δεκατεσσάρων ένιοτε ίππων... Όποιος, μά τήν αλήθειαν, βωμός!...
Έκαστος ταυροκτόνος έχει τό δικαίωμα τής εκλογής του μέλλοντος άναπάλου του μεταξύ των έξ ταύρων, άλλ' ό αρχαιότερος εκλέγει πρώτος, κατ' έπικρατήσαν αρχαιοτέ-

θεν έθιμον. Εις τό τέλος δε έρχεται ή σειρά των νεωτέρων ταυροκτόνων.

Ότε παρευρέθη έν τή ταυροδρομίω πρώτην φοράν, ήτις, έλικώς, θα είνε και ή τελευταία, έτυχε νά ιδώ μακρόθεν τρεις έκ των διασημωτέρων ταυροκτόνων τής Ισπανίας. Τά ονόματά των είνιν τοσούτον γνωστά έν τή κόσμω τούτω, όσον ίσως τά του Βισσάρκ, τής Πάττη, ή του στρατήγου Βουλανζέ... Όνομάζονται δ' οι εύτυχεϊς ούτοι θνητοί Frascuelo, Mazzanтини και Currito. Οι κύριοι ούτοι παράδοξως χαίρουσι μεγάλην ύποληψιν και άπολαμβάνουσι τιμάς ού μόνον παρα τή κοινωνική τής Μαδρίτης, άλλα και παρα πάσαις ταϊς κτήσεσι τής Ισπανίας. Άν και είνιν τέκνα του όχλου, στερούμενοι και τής στοιχειώδους άγωγής και άπαιδευτοι, ούχ ήτον τυγχάνουσιν, ως ήκούσα, φίλοι στένοϊ των άριστοκρατικωτέρων οικογενειών και σύνα συναναστρέφονται μετ' αυτών. Έάν μάλλον πιστεύη τις εις τά εχθρότητα, ύπερήχουσι και τινες δούκες και μαρκήσιοι Ισπανοί, οτινις επιτρέπουσιν αυτοίς νά τιμώσι διά τής παρουσίας των τά γεύματα και τάς έσπερίδας των. Ό Μαθαντίνης, κατά τάς χειμερινάς παραστάσεις του Γκαχιαρέ, έν τή κομφοτάτω Βασιλική θεάτρω, θεάται με τόν λευκόν λαϊμοδέτην του και τό μαύρον έπίσημον ένδυμά του μετά τής καμελίας, τής έν Μαδρίτη άπαραιτήτου, επί τής κομμοδοχής.

Η μετά των ταυροκτόνων άλλως τε συνάφεια των άριστων τό γένος έν Μαδρίτη είνε άρκούντως φυσική, άφου πολλοί έκ των άριστοκρατικών τής σημερον πρό τινων έτών δέν ήσαν άλλο τι ή άπλούστατοι... κουρείς ή ράπται... βασιλική εύνοία μεταβληθέντες έντός όλγων δευτερολέπτων εις κόμητας ή μεγάλους τής Ισπανίας. Άλλως τε, μήπως δέν είνε πασίγνωστον ότι τό άνωθεν τής άριστοκρατικής νεολαίας τής Μαδρίτης διδει ταυρομαχικάς παραστάσεις κατ' έτος, έν ιδίω ταυροδρομίω, όπου μικροί ήμεροι... ταύροι εύρίσκουσι τόν θάνατον υπό τινος δουκικής χειρός, ήν θα έπιζητήσωσι μετ' ού πολύ τόσαι πριγκιπέσσαι και μαρκησίδαι;

Και όμως αι παρά τής άριστοκρατικής τάξεως προς τους ταυροκτόνους άπάνεμθμαι τιμαί δέν δύνανται νά εξισωθώσι προς τήν λατρείαν, άνευ υπερβολής, ήν ό Ισπανικός λαός τρέφει έν τή καρδίη του υπέρ αυτών. Διά τόν λαόν οι ταυροκτόνοι ούτοι είνιν έκτακτοι ήρωες, είνιν ήμίθεοι και άξιοι μεγαλειτέρων. και αυτών άκόμη των προετοιμάζεται και έξομαλύνεται τό έδαφος διά τήν εισέρχιν του δεύτερου και είτα του τρίτου ταύρου. και των λοιπών τεσσάρων κατά τάξιν, καθόσον εις έκάστην παράστασιν φονεύονται έξ έν όλω ταύροι, έκτός των δέκα ή δεκατεσσάρων ένιοτε ίππων... Όποιος, μά τήν αλήθειαν, βωμός!...
Έκαστος ταυροκτόνος έχει τό δικαίωμα τής εκλογής του μέλλοντος άναπάλου του μεταξύ των έξ ταύρων, άλλ' ό αρχαιότερος εκλέγει πρώτος, κατ' έπικρατήσαν αρχαιοτέ-

Εξ όλων των βαρβάρων τούτων έθιμων και των ελαφρών, ίσως δε και κούφων πραγμάτων, έξ όλων των άπεχθών, σκληρών και αίματηρών τούτων σκηνών, αίτινες διεγειρουσιν άπ' αρχής μέχρι τέλος τό αίσθημα τής αιδίας εις τόν υπέρτατον βαθμόν, έν μόνον ήγάπησα και εύρον τής άρεσκείας μου' τά πολυτελέστατα είνεκα ένδύματα των ταυρομάχων, τ' άπαστράπτοντα έκ χρυσοϋ όλοσηρικαϋ και μετάξης, είνιν πράγματι άξια ιδιαίτερας μνείας. Έμπαθον ότι κατασκευάζονται κατ' αρχαιονέθιμον υπό των συζύγων και των θυγατέρων των φερόντων αυτά, αι δε γυναίκες αυταί, των ταυρομάχων ιδία, μετά πολλής έπιμελείας επεξεργάζονται τήν κατασκευήν των δια των ώρειών των χειρών καθόσον πασσαί είνιν λεπτομερείς και εξαιτίας καλλονής. Και ποία Ισπανίς δέν θα έστεργε νά γίνη σύζυγος ενός των ήμιθέων τούτων! Όπόσαι άγγελικαί τής Άνδαλουσίας καλλοναί δέν θα επεθύμουν νά ζήσωσιν υπό τήν αυτήν στέγην μετά των ήρώων τούτων, οτινις άλλως τε τυγχάνουσι και υπέρπλουτοι, κερπιδίζοντες κατ' ελάχιστον όρον 100—150, χιλ. φρ. κατ' έτος, και διάγουσι βίον πολυτελέστατον και άναπαυτικόν, εγκταλυμπάνοντες μάλλον μεγάλας περιουσίας εις τά τέκνα των!

Τοιαύται έν όλίγοις αι έκ των ταυρομαχιών έντυπώσεις μου. Άν και κατά τι ένδιαφέρουσι τόν διά πρώτην φοράν παριστάμενον, τυγχάνουσιν ούχ ήττον δυσάρεστον θέαμα και προξενούσιν άηδαν.
Δέν γνωρίζομεν, έν τό βάρβαρον τούτο έθιμον μέλλη άκόμη νά εξακολουθήσει επί πολύ, άλλ' είνεθα βέβαιον ότι άτιμάζει σημερον τήν Ισπανίαν, και δέν διατάζομεν νά φρονώμεν ότι καθήκον πάσης Κυβερνήσεως Ισπανικής θέλει είνεαι ή ταχίστη κατάργησις του.

ΕΚΕΙΝΟΣ

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ό Γεώργιος Έμμανουήλ ήτο άνθρωπος εύτυχής' ούδέν νέφος έσκίασε ποτε τόν αίθρον όριζοντα του βίου του.
Νέος ώραιος, αλαζών, εύγλωττος, άλλα πτωχός, ένυμφευθή πλουσίαν τινά εξαδέλφην του, ήτις ήρατο αύτου έμμανώδως.
Η κ. Έμμανουήλ έξησε θαυμάζουσα σιωπηλώς τόν αυθέντην και κύριόν τής, και εκμηδενίζομένη πρό τής ύπεροχής αυτου, ήτις επεβλήθη επί του άσθενούς πνεύματός τής. Άπέθανε και ή ύπαρξις τής ήτο τόσον όλίγον άναγκαία, ώστε ό Γεώργιος κατ' αρχάς μόλις ήσθάνθη τήν έλλειψίν τής. Άφήκεν εις αυτών άπασαν τήν περιουσίαν τής και μικράν κόρην, όνόματι Καρλότταν.
Έν τούτοις μετά τιναι καιρόν ό Γεώργιος εύρισκε τήν οικίαν του κενήν. Ησθάνετο ότι τή έλειπέ τι. Δέν είχε πλέον τόν ταπεινόν άκρατήν τής εύγλωττίας του, όστις τόν ήκουε πάντοτε, χωρίς νά δυσανασχετή. Έπειτα, έσκέπτετο ότι ανέλαβε

εύθνην διά τήν μικράν θυγατέρα του, ήτις ήτο μόλις πέντε έτών. Άπεφάσισε λοιπόν νά νυμφευθή έκ νέου, και προς τούτο εξέλεξε νέαν ώραιαν και φρόνιμον, άλλα πτωχήν. Και τοι δε κατά βάθος σοδρα έγώιστης, έσκέφθη ότι άνήρ τεσσαρακοντούτης, έχων ήδη και θυγατέρα αρκετά ανεπτυγμένην, δέν έπρεπε νά είνε πολύ άπαιτητικός.

Η Έδιθ ήτο έπιμελώς ανατεθραμμένη δι' υγιών αρχών, ως θα είδιδασκε τή Καρλόττα. Έδέχθη, έν ηλικία είκοσιν έτών, τά βάρη και τά καθήκοντα μητρός δια κόρην δεκαπέντε έτών, και άντήλλαξε τήν πτωχείαν προς τόν πλούτον. Ό Γεώργιος — ούτινος τήν έλευθεριότητα εξετίμων άπαντες — ύπεσχεθη προς τόν γέροντα πατέρα τής μικρόν χρηματικόν ποσόν, δι' ού θα διήρχετο τό επίλοιπον τής ζωής του ήσυχως. Και ούτω, κατά τήν τέλει των γάμων ή νέα σύζυγος ήτο επίσης λευκή ως ο νυμφικός πέπλος τής, και μόνον έν δάκρυ ένίοτε υγραίνει τό άκρον των ώρειών οφθαλμών τής.

Η Έδιθ ήρατο. Έν τοις όνειροις τής νεανικής ηλικίας τής έθεώρει έαυτήν σύζυγον του Πέτρου Μορτιμέ, του παιδικού φίλου τής' άλλ' ό Πέτρος ήτο πτωχός, και δέν έτόλμα νά συμμερισθί μετά τής Έδιθ βίον στερήσεων και αθλιότητος. Όθεν άπεμακρύνθη γενναίως, χωρίς νά εκμιστηρευθή τόν έρωτά του. Η Έδιθ έπίστευσεν εις τήν άδιαφορίαν του, και έδέχθη τήν χείρα του Γεωργίου.

Άλλά τήν ήμέραν των γάμων, καθ' ήν στιγμήν θα είνετο κυρία Έμμανουήλ, ήσθάνθη τήν καρδίαν τής θαυσομένην. Τό πόν έτελειώσεν, ό Πέτρος άπόλετο δι' αυτήν διά παντός!

Η Έδιθ δέν εγνωρίζε νά κατασκευάζη πομπώδεις φράσεις, ως ό Γεώργιος, δέν ήγόρευεν άκαταπαύστως περι αγαθών αισθημάτων, περι άφοσιώσεως, περι ήρωισμού, άλλ' ήτο γυνή του καθήκοντος. Συνεζεύχθη τόν Γεώργιον' όθεν υπερχρεούτο νά τόν άγαπά, νά τόν καταστήσει εύτυχή, νά θυσιασθή έν ανάγκη διά τήν ευδαιμονίαν του, άνευ παραπόνων, άνευ δακρύων. Υπέφερε λοιπόν μετ' άγγελικής ύπομονής τάς ιδιοτροπίας του συζύγου τής, τους άστείτους του, τάς άπαιτήσεις του. Έφέρετο προς τήν Καρλότταν ως φιλόστοργος μητήρ και ένθερμος φίλη. Κατώκουν μικρόν κομψόν μέγαρον μετά λαμπρού κήπου' ή ζωή των έφρεν ειρηνική, γαλήνιος, και ό Γεώργιος άποναρκούμενος έν τή εύτυχει έγώισμω του συνέχαιρεν έαυτόν, διότι ένυμφευθή έκ νέου.

Εισελθούσα ήμέραν τινά έν τή αίθούση τής οικίας, ή Έδιθ άφηκε κραυγήν εκπλήξεως. Ό Πέτρος Μορτιμέ ήτο εκεί, συνδιαλεγόμενος μετά του συζύγου τής οικίας.

Μετά πολλών έτών άπουσίαν, πλουτήσας έκ κληρονομίας, επανήρχετο νά νυμφευθή εκείνην, ήν ήγάπα πάντοτε. Ό γέρον πατήρ τή έγνωστοποίησεν ότι ήτο ήδη συνεζευγμένη μετ' άλλου, και ό άλλος αυτός ήτο φίλος του. Δέν άντειχε νά μη επαυθίη εκείνην, ήτις δέν ήδύνατο νά γίνη ιδική του.

Περὶ ἀπέπλευσεν ἐκ Γαλλίας μετὰ τῶν δικροτῶν Ia Boussole καὶ I. Astrolabe πρὸς ἀνακάλυψιν ἀγνώστων χωρῶν, ἀλλ' εὐρὴ λίαν προῦρος τὸν θάνατον ἐν Πολυνησίᾳ, καταφαγεῖς ὑπὸ τῶν αὐτοχθόνων μίαν τῶν νήσων τοῦ Βαϊκάρου, ἐν ἔτει 1788. Τὰ συντόμια τῶν πλοίων του, ἀνευρεθέντα ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Dumont d'Urville κατὰ τὸ ἔτος 1828, μετρήθησαν εἰς Γαλίαν καὶ ἤδη εἰσὶν ἐναποθεθειμένα ἐν Δουβρῶ, ἐν μίᾳ τῶν αἰθουσῶν τοῦ ναυτικοῦ μουσείου.

μεγάλου τιμήματος, ὅπως βελτιώσῃ τὸ γένος τῶν γαλλικῶν σκύλων καὶ καταστήσῃ αὐτὸ ἐφάμιλλον πρὸς τὸν ἀγγλικόν.

**ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ
ΚΡΕΩΣΚΟΠΙΑ**

Ἡ ὁσημέραι πλουτιζομένη ἐπιστημονικὴ ἡμῶν βιβλιογραφία ὑπὸ τῶν μετὰ ζήλου τῶ ὄντι καὶ μόχθου ἐργαζομένων, ἀπέκτησεν ἰσχάτως νέον ἔργον, κοινωφελές ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, τὴν **Κρεωσκοπίαν** τοῦ κ. Γεωργ. Ν. Πιλαβίου, στρατιωτικοῦ κτηνιάτρου καὶ καθηγητοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ σχολείου. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι ἡ δημοσίευσις οἰουδ᾽ ὅποτε βιβλίου παρ' ἡμῶν ολίγους προσελκύει τοὺς ἀναγνώστους, ἐπὶ δὲ ολίγοτέρους τοὺς ἀγοραστάς· οὐχ ἥττον συγγραφαὶ ἀποθλιπόμεναι εἰς τὴν καθόλου δημοσίαν ὑγιεινὴν, ποτεῖν νὰ προκαλῶσιν ἐκάστου τὸ ἐνδιαφέρον, ἀναλογιζομένου τὸ μέγεθος τῆς ὀπισθοδρομικότητος, εἰς ἣ εὐρίσκειται σύμπτωσις ἢ Ἑλλάς ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην. Παροιμιώδης πλέον καὶ γνωστὴ τυγχάνει παρ' ἡμῶν ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ ἀνάληψία τῶν ἀρμόδιων εἰς τὰ τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς. Πάντες δὲ ἐβαρύνθημεν ψάλλοντες τὴν αἰωνίαν ταύτην ἐπιφθόν, ἣν δὲ θὰ παύσωμεν ἐπαναλαμβάνοντες ἰσως ἐπὶ μακρῶν εἰσέτι χρόνον. Τὰ παντοειδῆ βακτηριδια πανταχῶν κατέκλυσαν ἡμᾶς, τὸ δὲ ἐδαφος, ἐν ᾧ ἐρριθόλησαν, εἶνε ἀρετὰ γόνιμον εἰς πλοσίαν συγκομιδὴν μiasματικομολυσματικῶν νοσημάτων.

Τὸ **Ἐγχειρίδιον τῆς Κρεωσκοπίας** τοῦ κ. Πιλαβίου μετὰ τοῦ πρότινος χρόνου ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Αναστ. Κ. Δαμιβέργη, καθηγητοῦ τῆς Χημείας, περὶ Νοθεύσεως τῶν **Ἐδωθίμων** καὶ **Ποτῶν** ἀποτελοῦσιν ἀλληλένδετον σύστημα πρὸς τὸν εὐγενῆ σκοπὸν εἰς ὃν ἀποβλέπουσιν.

Ὁ ἄνθρωπος, εἰσάγων ἀδιαφορῶς ἐν τῇ οἰκονομίᾳ αὐτοῦ βλαβερὰς οὐσίας πρὸς διατροφήν του, γίνεται πρόξενος ποικίλων διαταραχῶν τῶν λειτουργιῶν τοῦ ὀργανισμοῦ του, ἐκδηλουμένων διὰ διαφορῶν νοσημάτων. Ἡ ἐξελεγχίς ὡς ἐκ τούτου τῶν κατὰ τὴν ἔρρυθμὸν λειτουργίαν παντός εὐγενεῶς ἡμῶν συστήματος, ἐπιβάλλεται ἐκάστῳ ἐκ τῶν πρώτων στιγμῶν τῆς ζωικῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως.

Ὁ ἐπιχειρῶν τὴν συγγραφὴν βιβλίου ἀποβλέπωντος εἰς ζητήματα ἄτινα παρ' ἡμῶν ἀτελῶς εἰσὶ γνωστά, συναισθάνεται ἀναμφιβόλως τὸ μέγεθος τῶν δυσκολιῶν, ἃς ὀφείλει νὰ ὑπέρπηθη πρὸς καταρτισμὸν τοιοῦτου καταλλήλου. Ἐὰν λοιπὸν ἀναλογισθῇ τις ὅτι, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἐπασχολοῦν ἡμᾶς θέμα, οὔτε κατάλληλον σφαγεῖον ἔξισον λόγου ἔχομεν, ἀλλ' οὔτε καὶ αἱ ἀστυνομικαὶ ὑγιονομικαὶ διατάξεις τῶν εὐρωπαϊκῶν πόλεων λειτουργοῦσι παρ' ἡμῶν, ἐνῷ αὐταρέσκως κολακεύομεθα ὅτι κατέκλυσαν ἡμᾶς τὰ φῶτα τῆς Ἑσπερίας, θέλει ὁμολογήσει μεθ' ἡμῶν, ὅτι ὁ κ. Πιλαβίος δὲν ἐρείσθη οὔτε μόχθων, ἀλλ' οὔτε καὶ τῶν ὀλίγων, στιγμῶν τῆς ἀναπαύσεώς

του, αἰτίνες μὲν ὑπολείπονται αὐτῷ ἐκ τῆς πολυασχολοῦ ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας του καὶ τῆς ἰδιαιτικῆς αὐτοῦ πελατείας, ἐνασπλῆξ ὅτι χρήσιμον καὶ ὅ,τι ἡ πεφωτισμένη αὐτοῦ πείρα ὑπεργόρυσεν αὐτῷ πρὸς συνταξίν, καταλλήλου κρεωσκοπίας. Ὁ ἀναγνώστης, διερχόμενος τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου τούτου, αἰσθάνεται τῶ ὄντι εὐχαρίστητος στιγμὰς εἰς τὰ τετριπτά, ὅσον καὶ ὠφέλιμα ζητήματα τῆς περὶ ἧς πρόκειται κυριώτερας ἡμῶν τροφῆς.

Ὁ φιλόπνοος συγγραφεὺς προτάσσει ἐκτεταμένην εἰσαγωγὴν ἐν τῷ Ἐγχειρίδιῳ αὐτοῦ, τὰ δὲ λοιπὸν ἔργον διαίρει εἰς τέσσαρα μέρη. Ἡ εἰσαγωγὴ περιλαμβάνει τὸ λίαν ἐνδιαφέρον θέμα· περὶ τῆς διαρρυθμίσεως ἐν γένει τῶν σφαγείων καὶ τὰς περὶ τούτων ἀστυνομικὰς διατάξεις. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο, ἐὰν ἠδυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ παρούμεν εἰς τὸν ξένον ἐπισκέπτην ἐν σφαγεῖον, ἀντάξιον τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ καὶ ὑπὸ τὰς αὐστηρὰς συνθήκας ἃς ὑπαγορεύει ἡ ὑγιεινὴ.

Τὸ α' μέρος ἀφιεροῦται εἰς τὴν ἐπισκόπησην τῶν σφαγίων ζώων (βοῦς, μόσχου, προβάτου, αἰγῶν καὶ χοίρου) πρὸ τῆς σφαγῆς. Τὸ β' καὶ γ' μέρος πραγματεύονται τὴν εἰδικὴν τῶν σφαγιῶν νόσον παθολογίαν, τὴν ἐπισκόπησην τούτων μετὰ τὴν σφαγῆν, καὶ πλείστα ἄλλα διαγνωστικὰ σημεῖα εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν εἰς τὰ κρέωσιν ἐκτεθειμένων τεμαχιῶν κρεάτων καὶ ἐξελεγχίς τῶν ποικίλων αὐτῶν ἀλλοιώσεων κλπ. Ἐν τοῖς διαφορῶν νοσημασὶ τῶν ζώων ἡ λύσσα καὶ τὰ τῶν χοίρων παράσιτα δικαίως πρέπει νὰ ἐπισύρῃσι τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου.

Ἀμφότερα τὰ νοσήματα ταῦτα περιγράφονται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας σαφηνείας καὶ ακριβείας. Ὁ συγγραφεὺς ἐνταῦθα δὲν ἠθέλησεν, ὡς φαίνεται, νὰ καταπονήσῃ τὸν ἀναγνώστην καὶ διὰ τὸν περὶ λύσσης καὶ τῆς θεραπείας αὐτῆς πειραμάτων τοῦ μεγάλου Pasteur, ἀλλ' οὔτε καὶ διὰ τῶν ἐν τῷ χοίρῳ τελευταίως ἀνακαλυφθέντων νέων παρασίτων, ἅτινα ὁ πολὺς τῆς Λειψίας ζωολόγος R. Leuckart ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ συγγράματι πραγματεύεται. (*) Γνωστὸν δ' ὅτι τὰ παράσιτα ταῦτα νοσήματα τοῦ χοίρου, ἅτινα ἐπιπολάζουσιν εἰς χώρας ἐνθα γίνεται μεγάλη χρῆσις τοῦ χοιρείου κρέατος, ἰδίᾳ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀφρικῆσιν, καὶ ἅτινα παρεκίνησαν τὸν μέγαν νομοθέτην τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ὄχλου νὰ ἀναθεματίσῃ τὴν σάρκα τοῦ ζώου τούτου, εἰσὶν εὐτυχῶς λίαν σπάνια παρ' ἡμῶν.

Τέλος ἐν τῷ δ' μέρει ὁ κ. Πιλαβίος περιγράφει τὰ ὀρνιθοειδῆ, τοὺς ἰχθύς καὶ τὰ θηράματα. Ἐκ τῶν ὀλίγων ἐνταῦθα σημειωθέντων καταφαίνεται ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ χρησιμότης τῶν τοιοῦτου εἶδους συγγραφῶν, ὃ δὲ κ. Πιλαβίος εἶνε ἄξιος παντός ἐπαίνου, κατορθῶν, νὰ προσφέρῃ ἐκάστοτε πλοσίαν τὴν εἰσφοράν του ἐπὶ τῆς λιτῆς παρ' ἡμῶν τραπεζῆς τῆς Δημοσίας Ὑγιεινῆς.

Δρ. Ν. Ι. Δ.

(*) Die Parasiten des Menschen. 2 Aufl. I. Theil. S. 324-334.

**ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

ΤΙΜΗ ΑΓΓΕΛΙΩΝ. Ὁ στίχος 4 παγ. ὄρ. 1, δις 1, 20. Διὰ πλείονος καταχωρήσεις κατ' ἀποκοπὴν.

**ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΑΦΡΟΔΡΟΜΟΥ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ**
(Ἰσχύον ἀπὸ 18ης Μαΐου)

ΑΝΟΛΟΣ	Π. Μ.	Μ. Μ.	Μ. Μ.	ΚΑΘΟΛΟΣ	Π. Μ.	Μ. Μ.	Μ. Μ.
Εκ Πειραιῶς	6.30	9.15	3.15	Εἰς Ἀκράτας	6.40	1.40	
» Ἀθηνῶν	7.05	12.30	3.45	» Δερβινίου	7.03	2.03	
» Ἐλευσίνος	8.15	1.45	5.10	» Εὐλοκάστρου	7.39	2.37	
» Μεγάρων	8.58	2.28	6.15	» Κιάτου	8.31	3.29	
» Καλαμαρίου	10.10	3.43	7.45	» Κόρινθος ἄφι.	9.13	4.13	
» Κόρινθος ἄφι.	10.35	4.08	8.15	» ἀναχ.	9.35	4.25	5.11
» Κιάτου ἀναχ.	10.50	4.20		» Καλαμαρίου	10.06	4.56	5.40
» Εὐλοκάστρου	11.37	5.07		» Μεγάρων	11.15	6.06	7.10
» Δερβινίου	12.11	5.42		» Ἐλευσίνος	12.05	6.54	8.20
Εἰς Ἀκράταν ἄφι.	1.23	6.56		Εἰς Ἀθῆνας ἄφι.	1.17	8.11	9.30
				» Πειραιῶς	1.50	8.30	10.05

Γραμμὴ Κόρινθου-Ἄργους-Ναυπλίου		Γραμμὴ Ἄργους-Μύλων (Ναυπλίου)	
Π. Μ.	Μ. Μ.	Π. Μ.	Μ. Μ.
203	231	302	304
Εκ Κόρινθου	4.30	6.30	
» Ἀγ. Βασιλείου	5.49	8.23	
» Νεμέας	6.09	8.45	
» Φυγίων (Μυκῆναι)	6.31		
» Ἄργους	7.05	9.55	
Εἰς Ναυπλίον ἄφι.	7.30	10.25	
Εκ Μύλων	5.40	7.10	
Εἰς Ἄργους	6.05	10.25	7.35

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ ΑΡΝΙΩΤΟΥ
μετακομισθὲν ἐπὶ τῆς Χρυσοπηλαγωγίας—νέα οἰκία Κορδῆλα—καὶ πλουτισθὲν διὰ μηχανημάτων ἀρίστου συστήματος, ἔχει παραρτήματα διὰ βιβλία, χάρτας, κομποτεχνήματα, ἐργόχειρα κλπ.

ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΙΧΑ ΑΡΝΙΩΤΟΥ
παντὸς σχήματος καὶ εἴδους διὰ σύμφυκτος δεδεμένα. Οἱ προμηθευτὲς ἀνομολογοῦσιν ὅτι εἶνε κομψότερα τῶν Γαλλικῶν, στερεώτερα τῶν Ἀγγλικῶν καὶ εὐθηνότερα τῶν Γερμανικῶν, ὅσα προσφέρει ἡ

ΕΛΛ. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΡΝΙΩΤΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΜΗΑΝΟΣ
ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ. Ὁδὸς Πατησίων, Ἀριθ. 3.
Ἄρραι ἐπισκέψεως 9—12 π. μ. 2—5 μ. μ.

ΠΡΑΝΤΖΙΝΗΣ
ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΔΙΚΗ
Εἰς τὰ ΧΡΟΝΙΚΑ
ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣΗΣ
Η ΤΡΙΤΗ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΜΟΥΤΑΙΝ
Πωλεῖται ἀντὶ δραχμῆς
Εἰς τὸ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕῖΟΝ ΤΗΣ ἘΝΔΟΣΣ
Ὁδὸς Ἀττικῆς—Στοὰ Σιμπούλου

Διὰ τὴν Σύρον καὶ ὅλας τὰς Κυκλάδας γενικῆ ἀποθήκῃ μετὰ λιπῶν ὕδατων

VALS
Ἐν τῷ Φαρμακείῳ **I. T. ΔΑΜΒΕΡΓΗ** ἐν Σύρῳ.
Πρόσφατα ἀποστέλλονται κατὰ μῆνα ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἡ φύλλῃ δραχ. 1,40. Τὸς ἀγοράζουσι κίβωτος γίνεται ἐκπτώσις

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐξεδοθησαν

73) Ἡ πῶσις τοῦ Ἰούργετου, κωμῆδια, ὑπὸ Δημητρίου Α. Κορομηλά. Ἀθῆναι. Σχῆμα 1000, σελ. 58.

74) Αἱ τέσσαρες ἐποχαί, μυθιστορικὴ ἱστορικὴ τοῦ Frédéric Soulié, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ Ἀναστασίου Ν. Πιπίνου. Τόμος Α' Οἱ Κέλται. — Οἱ Γαλάται. Ἀθῆναι. Σχῆμα 800, σελ. 159.

75) Ἀπάνθησις ὀφειλομένη πρὸς τὸν Γεωργίου Παναγ. Κρέμον, ὑπὸ Θεοδοσίου Δ. Παπαθεοδώρου, ἡγουμένου ἐν τῇ μονῇ Σκρυπῶς (Αεθαδεῖας ἠ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου). Ἀθῆναι. Σχῆμα 800, σελ. 29.

ΕΒΔΟΜΑΣ
ΚΩΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ Πλάτεια ΚΕ' Μαρτίου, παρὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΔΕΛΤΙΟΥ
καὶ πωλεῖται λεπτ. 15. Παλαιὰ φύλλα λεπτ. 20.
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ἐν Ἑλλάδι δραχμαὶ 10. Ἐν τῇ ἑξωτερικῇ φράσῃ χρυσὸν 12.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΤΙΟΣ ΕΒΕΔΟΘΗ

ΦΑΟΥΣΤ
ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΓΚΑΙΤΕ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ

ὕπὸ
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ ΠΡΟΒΕΛΓΙΟΥ

Μετὰ 65 ὑλογραφημάτων καὶ 14 φωτογραφιών
κατὰ
Α. ΚΡΕΛΙΓΓ

Τεύχος πρῶτον

Ὁ **Φάουστ** ἐκτυπώθησεται μετ' ἐξαιρέτου φιλοκαλίας ἐν Γερμανίᾳ, δημοσιευθήσεται δὲ εἰς ἑπτὰ τεύχη, ἐκδιδόμενα κατὰ μῆνα ἕκαστον δὲ τεύχος, συγκείμενον ἐκ τριῶν τυπογραφικῶν φύλλων εἰς σχῆμα ἄορ καὶ κοσμοῦμενον ὑπὸ δύο ὀλοσελίδων φωτογραφιῶν καὶ πολλῶν ἐν τῷ κειμένῳ εἰκόνων, τυπῶται ἐν Ἀθῆναις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις δραχ. 4. Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ γρ. γρ. 4. — Ὁ ὀλοκληρὸν τὸ σύγγραμμα, προπληροῦμενον, τυπῶται ἐν Ἀθῆναις δραχ. 24. Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ γρ. γρ. 24. Ὁ λαμβάνων τὸ πρῶτον τεύχος θεωρεῖται συνδρομητῆς καὶ υποχρεοῦται διὰ τὴν συνέχειαν μέχρι τέλους τοῦ συγγράμματος.

Συνδρομητὰς ἐγγράφουσι τὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα.

Ὁ ἐκδοτὴς ΚΑΡΟΛΟΣ ΜΠΕΚ

ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, ὑπὸ Ἰωάννου Ζωγράφου. Ἀθῆναι. Σχῆμα 800, σελ. 56.

Ἀγγέλλονται
Εὐγενίου Λάντς Λυρικὰ.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΟΥΣΙΚΙΑ

Φυσολογικῶν. Τετάρτην καὶ Σάββατον 9—12 π. μ. Ἀκρόπολις. Ἀνοικτὴ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Μουσικῶν Ἀκροπόλεως 7—12 π. μ. 3—7 μ. μ. καθ' ἡμέρας. Κεντρικῶν Μουσικῶν 7—12 π. μ. 3—7 μ. μ. καθ' ἡμέρας τὰς ἡμέρας. Συλλογαὶ Πολυτεχνείου. 10—12 π. μ. 2—4 μ. μ. Ἐξαιρουμένης αἱ Κυριακαὶ καὶ Δευτέρῃ π. μ. Ἐσθόδος ὄρ. 1. Τὸ Σάββατον ὄραον. Ἰδιαιτικαὶ Συλλογαὶ. Λάμπρου, Κερατσίου, Σηλαίου. Προσῆται ἐπ' ἀδείᾳ.

Table with 2 columns: Ημερομηνία (Date) and Ημερολόγιον (Calendar). It lists dates from 28/16 to 3/22 and corresponding events or feast days.

ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

17 Μαΐου. Τοὺς ἀποστόλους τούτους ἀναφέρει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῇ αὐτοῦ: «Ἀσπάσαθε, λέγει, Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουλίαν, τοὺς συγγενεῖς καὶ συναρχιερατάς μου, οἵτινες εἰσὶν ἐπίσημοι ἐν τοῖς Ἀποστόλοις, οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γενόμενοι ἐν Χριστῷ.»

20 Μαΐου. Ὁ μάρτυς Θελλέλιος, ἱερός ὢν, καθήγετο ἐκ Φρονιάκης, ὃ δὲ πατήρ τὸν ἦτο ἀρχιερεὺς. Ἐκρόπητο ἐπὶ ἔτη πολλά ἐς τινὰ ἐλαϊάνα διὰ τὸν φόβον τῶν εἰδωλολατρῶν, συλληφθεὶς δ' ἐμαρτύρησεν ἐπὶ Νουμειανοῦ ἐν ἔτει 284 μ. Χ.

21 Μαΐου. Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, Ἀ βασιλεὺς τῶν Χριστιανῶν, ἦτο υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ, βασιλέως τῶν δυτικῶν μερῶν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους, καὶ τῆς Ἑλένης, ἧς τὴν μνήμην ἐπίσης τελεῖ σήμερον ἡ Ἐκκλησία, ἐγεννήθη δὲ τῷ 272 μ. Χ. ἔτει ἐν Ναύῳ τῆς Ἀφρδαίνιας. Τῷ 306 διεδέχθη ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸν ἀποθανόντα πατέρα του, τῷ δὲ 312 ἐστράτευσε κατὰ Μαξεντίου καὶ Μαξιμίμου, ὅτε καὶ εἶδε ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν: ἐν τούτῳ νίκα. Διαταχθεὶς δὲ καθ' ἑαυτὸν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ, κατεσκεύασε τὸ λαβάρον, φέρων τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν. Νικήσας κατὰ κράτος τοὺς κατ' αὐτοῦ ἐνωθέντας, εἰσήλθε θριαμβευτικῶς εἰς Ρώμην, ἐνθα ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως, τοῦ Ἀικινίου ὄντος αὐτοκράτορος τῆς Ανατολῆς. Ὁ τελευταῖος οὗτος, ζήλοτυπῆσας τὴν δόξαν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐκίνησε κατ' αὐτοῦ πόλεμον, ἀλλ' ἐξωλοθροῦσθη ὑπ' αὐτοῦ ἐν ἔτει 323. Οὕτω δὲ ὁ Κωνσταντῖνος ἔμεινε μονάρχης τοῦ ἀπέραντου Ρωμαϊκοῦ κράτους καὶ μετῆνεγκε τὴν πρωτεύουσαν τῆς αὐτοκρατορίας εἰς Βυζάντιον, ὅπου μετωνόμασε Νέα Ρώμη. Ἐκτοτε δ' ἔπαυσαν οἱ κατὰ τῶν Χριστιανῶν φοβεροὶ διωγμοί, τῷ δὲ 325 συνήλθε τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ αὐτοκράτορος ἡ Ἀ' Οἰκουμένη Σύνοδος ἐν Νικαίᾳ, ἣν ἐτέλεσε καὶ οὗτος διὰ τῆς παρουσίας του. Τῷ δὲ 337 ἐτελεύτησεν ἐν Νικομηδείᾳ, ἐνθα ἐδέχθη τὸ ἅγιον βάπτισμα, τὸ δὲ λείψανον αὐτοῦ μετηνέχθη εἰς Κωνσταντῖνον καὶ κατετίθη ἐν τῷ ὄπ' αὐτοῦ ἀνεγερθέντι ναῷ τῶν Ἀποστόλων. Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος πρῶτος ἐκ τῶν αὐτοκρατόρων ἐπρόστατεύσεν ἀποτελεσματικῶς τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν, ἧς ἔκτοτε ἤρξαστο λαμβανούσα νέαν ζωὴν, ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Οἱ ἐπὶ διετίαν ὑπόχρεοι κληρωτοὶ τοῦ 1885 ἀποστέλλονται εἰς ἀόριστον ἄδειαν.— Ἡμέρα ψηφοφορίας πρὸς ἐκλογὴν ἐνὸς βουλευτοῦ ἐκ τοῦ Νομοῦ Ἐυβοίας ὠρίσθη ἡ 28ῃ Ἰουνίου.— Ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας βαρώνος Μπρίγκεν μετετίθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως του ὡς τοιοῦτος εἰς Δανίαν.— Ἐτίθησεν εἰς ἀποστράτειαν ὁ ἀντιστράτηγος κ. Βασιλ. Πετμεζᾶς καὶ ὁ τεγματάρχης κ. Κάππος Ἐμμανουήλ.— Αἱ αἰτήσεις τῶν νέων τῶν ἐπιθυμούντων νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν σχολὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν εἰνε δεκταὶ μέχρι 1 Ἰουλίου.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς βασιλοσσης θὰ μεταβῇ κατὰ τὸν προσεχῆ Αὐγουστον εἰς Κοπενάγην, ἵνα παρασταθῇ μετ' ὄλων τῶν ἀδελφῶν του εἰς τὰς μεγάλας εορτάς, αἵτινες προετοιμάζονται εὐθὺς ἐπὶ τῇ ἐξηκονταετηρίδῃ (26 Αὐγούστου) τῆς σεπτῆς αὐτοῦ μητρὸς καὶ βασιλοσσης τῆς Δανίας.— Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις προσήνεκε 5,000 φρ. γουστὰ ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς παθόντων ἐν Κωνσπόλει.— Ἐπανήλθεν ἐκ τῆς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα περιουσίας του ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μετὰ τῆς οικογενείας του.— Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς γεωργίας κ. Π. Γεννάδιος ἀπεστάλη εἰς Μεσολογγίον, ἵνα ἐξετάσῃ τὴν ἐν ταῖς αὐτοῖς ἀμπέλοις ἐνοπήφασαν νόσον.— Ἐν Ἐρμιόνη ἐγένοντο δώδεκα κρούσματα γενεφαλοντιᾶς μνηνγγιτιδῆς.— Ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τῆς ἀνάσσης τῆς Μ. Βρετανίας τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς αὐτῆς ἐδέχθη τὰ συγχωρητικὰ διαφόρων ἐπιτήμων προσώπων, τοῖς ἑσπεράς ἔδωκε μεγαλοπρεπῆ γορὸν καὶ γέφυμα, ἅτινα ἐτίμησεν καὶ οἱ βασιλεῖς μετὰ τῶν βασιλοπαίδων.— Ὁ ἐκ Μεσολογγίου ὀμνηγενὴς ἱατρός κ. Κυριακῆς, ἐγκατεστημένος ἐν Ρουμκνίᾳ, προσήνεκε περὶ τὰς 5,000 φράγκ. ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων τῆς πόλεως ταύτης, ἐδήλωσε δὲ ὅτι πρόωρισε 500,000 φρ. ὅπως συστηθῇ αὐτοῖς ἐπαγγελματικὴ σχολή.— Ἐν Βόλῳ ἐγένετο ἰσχυρὸς σεισμός τὴν νύκτα τῆς παρελθ. Τρίτης ἀλλ' ἄνευ πινῶς ἀπευκταίου.— Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀνακηρύξεως εἰς Βασίλειον τῆς Ρουμανίας τῇ φρονιτίῃ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ αὐτῆς ἐτελέσθη δοξολογία τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ, εἰς ἣν παρέστησαν οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σωμα καὶ πολλοὶ κεκλημένοι.— Προϋφολακίσθησαν τρεῖς ὑπαξιωματικοὶ τῶν εὐνοῶν, οἱ τινὲς, ὡς ἀποδείχθη ἐκ τῆς αἰκῆς τῶν κληρονομηθέντων καὶ καταδικασθέντων ἀξιωματικῶν, δὲν ἐξεπλήρωσαν τὰ καθήκον αὐτῶν.— Ἐν τῷ φρονικῶν Κερκυρᾶς ἐνοστηλεύθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 108 ἄνδρες καὶ 33 γυναῖκες, πάσχοντες ὑπὸ διαφόρων φρενικῶν καὶ ψυχικῶν νόσημάτων.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δ' ἐγγράφου του πρὸς τὴν Πρυτανείαν τοῦ Πανεπιστημίου ἐζήτησεν, ἵνα συνέλθωσιν αἱ σχολαὶ αὐτοῦ καὶ ὑποδείξωσι ποίαι αἱ καλὰ ἔδρα, αἵτινες πρέπει ἀναγκαστικῶς νὰ συμπληρωθῶσιν.— Ἐνεκα τῶν εορτῶν καὶ τοῦ ἐπερχομένου θέρους, δεσποήσων τὰ μαθήματα τοῦ Πανεπιστημίου.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ, ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΑ κλπ.

Ἡ εταιρεία τοῦ Φωταρίου μετεδίδασε τὸ προνόμιόν τῆς εἰς γαλλικὴν τοιαύτην διὰ τῆς πωλήσεως 5000 μετοχῶν πρὸς 133 φρ. γουστὰ ἑκάστης. Ἡ νέα εταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ἐπεκτείνῃ καὶ πολλαπλασιάσῃ τὸν φωτισμὸν κλπ.— Παρὰ τὰς ἀκτῆς τῆς Δαλματίας ἐναυάγησε τὸ πλοῖον τοῦ πλοίαρχου κ. Ἰω. Τουρκέστη, προσερχόμενον ἐκ Λευκαδῶς μετὰ φορτίον οἴνου.— Ὁ κ. Χρηστάκης Ζωγράφος ἐκόμισε τὰ κατάλληλα μηχανήματα καὶ ἰδρύει ἐργοστάσιον σιγχαροῦ καὶ καθαρισμοῦ τῆς οὖρης ἐν τοῖς ἐν Θεσσαλίᾳ κτήμασι του, ὅπου εὐδοκίμει μὲν τῆς οὖρης ἢ καλλιέργεια, τὰ δὲ παραγόμενα τεύτλα ἔχουσι μεγάλην ποσότητα σακχάρου.— Τὸ μονοπώλιον τῶν πνευματῶν ποτῶν ἀπεφασίσθη νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν εταιρείαν Φι-

νοπούλων καὶ Κατσώνη ἀντὶ ἐνὸς ἑκατομ. δρ.— Ἡ εταιρεία τῶν Θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων κατασκευάζει λίθινον βραχίονα πρὸ τοῦ ἐν Βόλῳ σταθμοῦ τῆς ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ζυλίνου.— Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν συνοπτικὴν κατάστασιν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς, ὑπάρχουσιν ἐν κυκλοφορίᾳ 106,814,604 δραχμῶν τραπεζικῶν γραμματίων, ἐξ ὧν τὰ 11 ἑκατομ. μονόδραγμα καὶ διδραχμα.— Καθ' ἃ ἀγγέλουσι τὰ τηλεγραφ. πρακτορεῖα μεγάλη ὕψους ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν Ἑλλ. γεωργικῶν ἐπιπλήθην ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἀγγλ. Κοινοβουλίου διεκόπησαν μέχρι τῆς 6 Ἰουνίου (ν).— Ὁ διάδοχος τῆς Ρωσίας ἀνηγορεύθη ἀρχιστράτηγος τῶν Κοζακῶν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῇ ἣν ἐπισκέψατο πᾶσα ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια.— Ἡ κατάρσις τῆς ὑγείας τοῦ διαδόχου τῆς Γερμανίας, πασχόντος ἐκ πυκνώσεως τῶν φωνητικῶν χορδῶν, ἐμπνέει ἀνησυχίας.— Ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ἐσκαλοῦται ἐν Γαλλίᾳ.— Πολλὰ δημοτικὰ συμβούλια τῆς Γαλλίας ἐπεμψαν ψηφίσματα τῷ προέδρῳ τῆς Δημοκρατίας, ὅπως, οἰαδήποτε κυβερνήσις καὶ ἂν ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν, μὴ ἀντικαταστήθῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Βουλανζέ.— Ὁ Σουλτάνος δι' Ἰραδὲ αὐτοῦ ἐπέτρεψε νὰ ὑπογραφῇ ἡ μετὰ τῆς Ἀγγλίας συνομολογηθεῖσα σύμβασις τῆς Πύλης περὶ τῆς Αἰγύπτου.— Ἀπορριφθεῖς τῆς Πύλης τὰ γνωστὰ αἰτήματα τῶν Κρητῶν, οἱ ἐν τῇ Κρητικῇ Συνελεύσει πληροῦστοι Χριστιανοὶ διὰ ψηφίσματος αὐτῶν ἐκάλεσαν τὸν λαὸν νὰ ἀρνηθῇ τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων, ἀναθεματίσαντες τοὺς Χριστιανούς ὑπαλλήλους, ὅσοι θὰ ἐδίωξον αὐτοὺς εἰς τοῦτο. Τὰ πράγματα μένουσι μέχρι τοῦ σημείου τούτου, ἀλλ' ὅσον δὲ τί πέφεται ἡ ἐπιτύχη.— Δύο γάλλοι ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπρωσοποκρατήθησαν ὑπὸ τῆς γερμανικῆς ἀτυνομίας, ἐπὶ μετατόπισει ὁροθετικῶν τινῶν σταθμοῦ.— Ἡ ἐν Παρισίοις Ὀπερα Comique ἀπετεφρώθη. 3 ἄνθρωποι καὶ 60 πληγωμένοι ἐβεβηκώθησαν.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἐρασιτέχνη. Ὁ κ. Μπεκατόρος εἶνε βιολιστής. Τὸ δὲ τετραχορδόν του τὸ μετέβαλον εἰς βέρβητον οἱ κ. κ. στοιχειοθετοὶ διὰ νὰ διασκεδάσουν καὶ αὐτοί. Κ ο υ α κ ε ρ φ. Σ ὄ ρ ο ν: Ἰδέτε πόσον ἀπέχει ἡ πόησις σας ἀπὸ τὴν ἰδικὴν του: Ἄν φίλοι, ἀποθάνω.— Εἰς τὸν νεκρὸν μ' ἐπάνω... Κραεὶ κωβίδες γύστε, Κι' ἀπὸ τὸ κόκκινόν μου.— Κεντὰ στὸ λείψανόν μου Ἐλάτε καὶ μεθύστε Τ' ἀνάσθητά μου μέλη.— Στὸ Γρακοῦμῃ τ' ἀμπέλι Μὲ τὰ τραγοῦδια θάψετε Κ' ἐπάνω εἰς τὸ μνήμα.— Σκαλίστε ἕνα κλήμα Κι' αὐτὰ τὰ λόγια γράψατε: Θνητοὶ ἰμὲ φουχτα χῶμα.— Τοῦ καθενὸς τὸ σῶμα Ἐντὸς ὀλίγου γίγεται. Τί στεκισθε καθήμενοί:— Ἡ ὦρα δὲν προσιμενεὶ Χαρῆτε τὴν καὶ ΗΙΝΣΤΕ! Ε. Α. Τρέφει καὶ οὗτος τὰς ἐλπίδας τοῦ ἀστρονόμου ἐκείνου, ὅτις ἀπέθνησκεν εὐχαριστήμενος διότι θὰ κατώρθου τέλος πάντων νὰ τῷ τῆν Σελήνην... ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν.— Σ. Β. Σ μ ὁ ρ ν η ν. Ἀπνηθίσασμεν ἡδὴ δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν παλαιὸν φίλον. Ἐπρέθη δυστυχῶς ἀκατάλληλον. Ὡς πρὸς τὰ χειρόγραφα κατ' ἀρχὴν δὲν ἐπιστρέφονται.— Κ. Γρ. Ἀρταν, Π. Σ. Ἰόπηγη, Ν. Ε. Χαλκίδα, Στ. Χ. Ἡράκλειον. Ἐλάβομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν.— Ἀ ρ γ ε ἰ φ. Ἄν ἐγένετο λεξικὸν τοιοῦτον...